

České základní školy jsou v hajzlu!

NIKOLA BORNOVÁ

Omlouvám se za expresivní nadpis, ale vcelku odpovídá realitě.

Přesněji by to vlastně mělo být obecnější „české školy jsou v hajzlu“, protože drsný sešup se týká nejen základek, ale i škol středních a vysokých. On jde ve skutečnosti do hajzlu celý náš vzdělávací systém, který čím dál tím víc připomíná jen jakousi odnož korporátního sektoru pro astrourfing a globalistický nástroj pro brainwashing dětí. Ještě pár let vývoje tímto směrem a vztah našeho školství s reálnou vzdělaností bude připomínat slavnou filmovou scénu s Gandalfem – VZDĚLÁNÍ, YOU SHALL NOT PASS!!!

Samozřejmě všude se najdou pozitivní trendy a i Česká republika dělá ve školství dost věcí dobře – například máme vcelku dobré možnosti v domácím vzdělávání nebo v alternativním školství. Třeba Němci ani zdaleka takovou volnost nemají a o Skandinávii a jejich metodách znásilňování dětských myslí ala Barnevernet ani nemluvě. Také je tu pořád ještě dost kvalitních kantorů, i když některé z nich už se systém snaží poslat do vězení za nedostatečně ideologické myšlení.

Přesto – i u nás v české kotlině je rychlost destrukce školství a zhoršování kvality výuky alarmující. Obzvláště od spanilé jízdy bývalé Ministryně Pro Potlačování Vzdělanosti Valachové, která zkur***a vše, čeho se svými kopyty dotkla. Už tak klesající úroveň našeho státního vzdělávání pak koplo do kulí covidové šílenství a následně ukrajinská hysterie. A to není jen dojem – klesáme snad ve všech objektivních ukazatelích, od schopnosti porozumět psanému textu až po dovednost provádět jednoduché matematické úlohy. A ano, nemůže za to jen školství, ale to na problému má lví podíl.

Naše školství před pokrokovými změnami

Z nějakého důvodu mě většina lidí považuje za mnohem mladší, než jsem – asi za to může moje věčně rozcuchaná, velká hlava a vytleměný výraz idiota ve tváři. Ale já jsem i přes pubertální mozek a sexy zadek ve skutečnosti stará bába – jsem ročník 79 a nedávno jsem slavila 44 oběhů Slunce. A tak jsem mimo jiné zažila i deset let toho slavného „komoušského pekla“ a mám z něj (díkybohu) vlastní zkušenosti. Zažila jsem tedy školství komunistické/socialistické, krásnou divočinu devadesátých let i první náznaky nastupujícího škrťtka po přelomu tisíciletí.

Možná se mnou nebude většina z vás souhlasit, ale mně osobně přijde, že pro děti do cca 15 let byly osmdesátky mnohem lepší doba, než dnes. Když odmyslíme obecný technologický rozvoj, který ale moc nesouvisí s konkrétními zeměmi, tak pro děti byla české osmdesátá léta skoro ve všech směrech zdravější – krom jediné

věci, a to je volnost cestování do zahraničí. Děti dostávaly kvalitnější výuku, měly paradoxně větší svobodu, o jejich naivní hlavičky se neprali sofistikovaní psychopaté z korporátního sektoru a z neziskovek, měly mnohem více zdravého pohybu a zřejmě i kvalitnější stravu.

Školství tehdy bylo vcelku zkostnatělé, ale základní a střední školy ve skutečnosti tlačily do dětí méně propagandy, než dnes.

Respektive – těžko se mi posuzuje *objem* snahy o vymývání mozku tehdy a teď, ale v osmdesátkách to byla spíš jen taková legrace, kterou už nikdo nebral moc vážně, zatímco dnes se všemožní psychopaté snaží dětem opravdu zažrat pod kůži těmi nejzákeřnějšími metodami.

Tady je pár mých postřehů, když srovnám školy pro děti 6-15 let z roku řekněme 1989 s těmi dnešními. Pokud s čímkoli z toho nesouhlasíte, napište prosím svoje vlastní postřehy do komentářů.

To špatné na školách z 80':

- Z výuky jazyků byla pořádně k dispozici v podstatě jen komplikovaná ruština (která málokoho zajímala) a případně němčina (kvůli východním Němcům). Angličtina byla takřka tabu, ale na některých školách se prý dala vzít k povinné ruštině jako volitelný jazyk.
- Pořád ještě probíhaly určité snahy o ideologickou propagandu, ale bylo to tak nějak bezzubé. Děti v některé dny v roce kreslily, vystřihovaly a vylepovaly holubice míru (ptám se – co je špatného na míru?!), jednou dvakrát do roka šly na nějaký průvod (to byla velká sranda!) a sem tam se chodilo do kina na sovětské filmy (to byla většinou taky vcelku zábava, hlavně tedy cesta do kina a z kina, ty filmy už moc ne). Toť v podstatě vše.

- Mezi učitelkami byly občas ideologické hysterky, které se neúspěšně snažily do dětí cpát blbosti. Naprosté většině dětí, rodičů a dokonce i kolegů učitelů ale byly tyto soudržky učitelky k smíchu a nikdo už je nebral moc vážně. Přesto dokázaly dost prudit, pokud jste třeba přišli do školy s mikinou s anglickým nápisem. Tenhle typ vzteklého žvižátka ze škol nevymizel, naopak nás dnes prudí ještě agresivněji za nějaké jiné, aktuálnější „ideo-zločiny“.
- Školní jídelny byly k h***u i tehdy. Ale moje partnerka říká, že třeba v Plzni měli školní kuchyni výbornou a že jí tam chutnalo, takže jsem možná jen měla smůlu na nějaké „kuchařky“ z prasečáku.
- Už tehdy byly občas v jídelnách aktivistické soudržky, které hlídaly u okýnek, jestli jste snědli opravdu všechny ty pomeje, „aby nehladověly děti v Africe“, což mi přišlo jako úplně debilní pseudoargument už v osmi letech. *Jakým mechanismem jakože zachráním černouška v Africe, když se tu přejím něčeho, co mi nechutná?!* Odpověď jsem nikdy nedostala. Dnes jsou prý v některých jídelnách podobné soudržky taky, jen svojí snahu týrat děti obhajují „záchranou přiteplené planety“ a „trpícími Ukrajinci“.

To dobré na školách z 80‘:

- Při výuce bylo primárním cílem natlačit do hladových dětských mozků co nejvíc skutečných znalostí. Hlavně z exaktnějších věd, aby měly děti slušný obecný přehled o dějinách (manipulace byla menší než dnes), přírodovědě, fyzice či matematice.
- U každého většího sídliště byly postaveny nové základní školy – komunistům hodně záleželo na tom, aby měly menší děti všechno co nejlíže. Díky tomu se i ve třídách mnohem snadněji vytvářely místní party, které pak spolu podnikaly různá dobrodružství po okolí i po skončení výuky. Dojíždění bylo ve městech v podstatě abnormalita.

- Nové základní školy byly dobře vybavené a asi se do nich sypalo fakt hodně peněz. Možná jsem měla jen štěstí, ale všechny moje základky měly 1-2 velké a skvěle vybavené tělocvičny, vyhřívaný bazén, venkovní hřiště, zahradu na botanická cvičení a spoustu dalších prostorů a pomůcek. Po revoluci naše škola všechny majetky rozprodala.
- Chodit do školy bylo bezpečné – strach z nějakých únosů, úchyláků, feťáků, agresivních migrantů a tak dále byl minimální. Já jsem do školy chodila sama prakticky od první třídy (od první do třetí většinou spolu se starším bratrem, pak už úplně sama). Kvůli stěhování jsem prošla tři základky, do každé z nich jsem vždy v pohodě došla pěšky za pár minut.
- Škola i učebnice byly úplně zdarma. Jediné, co museli obstarat rodiče, byla aktovka, penál a úbor na cvičení. Přestože jsme na škole byli tři sourozenci najednou, naši velmi mladí rodiče to v pohodě dokázali finančně utáhnout i bez pomoci prarodičů nebo půjček.
- Základní školy měly dostatečnou kapacitu, a to i pro masivní populaci „Husákovo dětí“.
- Složení dětí ve školách bylo poměrně homogenní – byly to prakticky samé české děti. Sem tam byl i nějaký cikán, který často do třídy propadl a po roce z ní zase zmizel (protože znovu propadl). Nějaké společenské, náboženské nebo rasové třenice prakticky neexistovaly a děti byly *většinou* hodnoceny jen podle toho, jak dobře se učily a jak se chovaly, ne podle barvy kůže nebo podle původu (výjimku mohly tvořit jen ojedinělé případy dětí nějakého papaláše).
- Školy nebyly tak předposrané a každou chvíli jsme šli někam ven – do kina, zacvičit si do areálu zdraví na kraji města, podívat se na nějakou památku, jen tak se vyvětrat atd. Když si někdo natloukl nos, protože byl nemotorný trouba, tak si za to mohl sám. Byl nesmysl, že by se na učitele volala málem URNA, aby ho za něčí odřené koleno brutálně zatkla a poslala do uranových dolů.

- Bylo dost praktické výuky – botanické práce na zahradě, dílny, kuchyně... Děti se učily prakticky používat taková ta dvě chapadýlka, která se dnes používají jen na šmatlání po šmatlafounech. Tehdy se tomu mám pocit říkalo „ruce“ a nějaká ta běžná fyzická práce nebyla pod naši úroveň. Mám pocit, že nějaký tělocvik byl skoro každý den.
- Jednou nebo dvakrát ročně jsme dělali branná cvičení, což byla pro naprostou většinu dětí sranda, která narušila stereotyp. Chodili jsme venku s pytlíkama na nohách, čistili a navlékali si plynové masky, dělali souboje chobotama od filtrů atd. Děti byly prakticky učeny, co mají dělat v případě nějaké krize. Nejen při útoku „imperialistů“, ale třeba i při požáru, povodni atd., což ve skutečnosti bylo velmi užitečné (a většinou sranda). Tím nemyslím, že se dětem jen něco řeklo, ale prakticky jsme třeba naběhli do podzemní částí školy nebo se organizovaně sešikovali před školou.
- Jezdilo se na školy v přírodě, lyžáky, výlety – vždycky to bylo tak levné, že si to mohli dovolit i chudší rodiče.
- Každá škola i DDM zařizovaly spousty kroužků, které byly – podržte se ať neupadnete – zadarmo. A většina z nich byla i poměrně kvalitních. I když třeba výuka hry na hudební nástroje byla často nesmyslně zkosnatělá a spoustě dětí hraní spíš znechutila (poznámka – nás učil na kytaru v kroužku v DDM jeden skvělý cigán, který učil mnohem lépe a zábavněji, než 95% pedantských učitelek z univerzit).

- Možná má někdo jiné zkušenosti, ale pro mě byla dětská organizace Jiskra zábava (do Pionýra jsem se kvůli stěhování a dalším okolnostem už nedostala). I ten Pionýr podle mě většinu dětí bavil – na konci osmdesátek to totiž často byl spíš turistický kroužek a nějaké ideologické bláznoviny se tam braly s velkou rezervou (to ale hodně záleželo na konkrétních vedoucích!). Hlavní bylo dát děti dohromady a učit je různé praktické věci. Moje partnerka dokonce byla už někdy v roce 1988 ve „skautu“ maskovaném jako pionýr – nosili i skautské košile a nikdo to v podstatě neřešil, protože se v té době všechno už hodně uvolňovalo.
- Drogy byly ve škole něco **naprosto nepředstavitelného**. Nejen na základce, ale i na střední.
- Někáká sexualizace dětí ve škole naprosto nepřipadala v úvahu! Děti se sice naučily základy toho, jak funguje biologie a tedy i rozmnožovací systém zvířat i lidí (to druhé až v sedmé třídě), ale nikdo jim neříkal, že mohou spát s kým chtějí nebo že pohlaví je jen sociální konstrukt a ony si mohou kdykoli vybrat jakékoli pohlaví chtějí podle toho, jak se zrovna vyspaly.
- Vztahy mezi dětmi byly tak nějak normálnější a rovnější. Jen málokdy se objevila situace, že by byl někdo nějak protěžovaný, protože by byl z nějaké „protekční rodiny“ (ale i to se dělo).
- Děti byly víc krevnaté – třeba kluci si občas dali o přestávce trochu po čuni, ale jen tak, většinou v relativně kamarádském duchu. Pokud přitom někdo někomu nenatrhł ucho nebo ho nechtěně nepíchl trojúhelníkem do oka, tak se to nijak neřešilo a nikdo na nikoho nežaloval. Jedna z nepochopitelně oblíbených her tehdy bylo třeba tzv. „maso“ – kdo ví, co to bylo?

- Po výuce se často scházely party dětí ze stejného ročníku a hrály spolu céčka, fotbal, pinčes, krvavý koleno, na schovku, na kovboje a indiány, skákalo se přes gumu, jezdilo se na plastových tatrovkách s pískem z pískoviště (ten rachot!!!) a tak dále. Ze spousty takových partiček vznikla kamarádství na celý život. Většina dětí spolu pořád lítala někde venku – dodnes si pamatuju ten hukot na sídlištích každý den. Nedávno jsem se na jednom takovém sídlišti byla podívat a vypadalo to tam jak zombieland – nikde nikdo, žádné děti, všichni zřejmě zalezli doma, o samotě, u mobilů. Samozřejmě chápu, že to jak teď skoro všichni žijí ve svých uzavřených bublinách, není jen vina školy, ale celkového nastavení společnosti.

Možná jsem jen měla nějak abnormální dětství, ale snažím se na to koukat tak objektivně, jak jen dokážu. A pro děti 6-15 let byla podle mě ta doba opravdu zásadně lepší. Navíc si z ní většina odnesla mnohem více praktických znalostí a dovedností i odolnosti. Spousta věcí, která se děla v osmdesátých letech, samozřejmě byla docela šílená a nelíbila se mi tehdy ani teď (připomínám, že spousta našich příbuzných tehdy emigrovala na Západ a tak naše rodina měla dost výrazný černý puntík). Neobhajuji tehdejší režim, ale kriticky uznávám, že spousta věcí tehdy fungovala lépe než dnes. Výrazně lépe! Tím dobrým z minulosti bychom se měli inspirovat, jinak se chováme jako pitomci.

A jak vypadá situace dnes, v roce 2023, po covidové hysterii, během dobíhající ukrajinské hysterie a za rozjíždějící se genderové a „zelené“ hysterie?

Moderní učitel...teda ta učitelka...nebo to učitelko?

Rozhovor, který by si měl pustit každý

Na kanálu *Otevři svou mysl* vznikl velmi zajímavý rozhovor s dvanáctiletým klukem o tom, jaká je situace ve školách dnes. Ať už právě teď máte nebo nemáte děti na základní škole, tak si ten rozhovor určitě pusťte. V první řadě musím vyjádřit pozitivní údiv nad tím, jakou má ten dvanáctiletý kluk vyřídilku a jak dobře dokáže formulovat myšlenky a popisovat problémy. Kéž by takových „zkušenostmi otrkaných“ dětí přibývalo, v nejisté době dalších dekád budou fakt potřeba (pokud nám upíří Afroameričanová s Fialčenkem do té doby nezařídí jadernou válku).

VIDEO: Aktuální situace na školách v ČR očima žáka základky

Pokud na rozhovor nemáte čas, tak z něj shrnu pár zajímavostí. Týká se to jedné nejmenované školy v Praze, ale velmi podobná situace je na mnohem více místech.

- Kluk je ve třídě s 26 dětmi, kde je jen 8 Čechů (!!!). Zbytek jsou většinou Ukrajinci, případně Asiaté apod. České děti jsou tedy v české škole a v české třídě v menšině!

- Škola nedávno vyhodila hromadu českých učitelů a učitelek (asi čtvrtinu), aby uvolnili místo pro náhradníky z Ukrajiny. Spousta z těch vyhozených učitelů byla oblíbená a učila dobře, ale to jim vůbec nepomohlo – museli udělat místo slámě u kravína. Vyhazovali se učitelé češtiny, matematiky, němčiny atd.
- Český jazyk začala vyučovat ukrajinská učitelka, která skoro neumí česky a neumí ani základy gramatiky, třeba kam patří tvrdé „y“ a kam měkké „i“. Nedělám si legraci – škola vyhodila etablovaného českého češtináře a češtinu tam teď učí Ukrajinci, kteří neumí česky! Idiokracie jak vyšitá! :-)))
- Výuka angličtiny i češtiny v šesté (?) třídě tam tedy probíhá přibližně na úrovni 2-3 třídy, aby to stíhaly ukrajinské děti. České děti tam nikoho nezajímají, přestože vyjadřují obavu, že kvůli extrémnímu zaostávání v rychlosti výuky budou mít problém udělat přijímačky třeba na gympl a musí se kvůli tomu doučovat mimo školu (což asi není zadarmo, že?).
- Při angličtině si ukrajinská učitelka posadila ukrajinské děti dopředu a věnuje se primárně jim. České děti jsou v české škole zřejmě spíš na obtíž.
- Ukrajinská učitelka se mimo osnovy snaží české děti učit ukrajinsky a dávala jim k vypracování i pracovní listy. Asi aby pochopily, že už to tu není naše, ale ukrajinské.
- České děti některým ukrajinským kantorům ani pořádně nerozumí, protože někteří z nich neumí moc česky nebo se věnují jen ukrajinským dětem a mluví ukrajinsky.
- Ukrajinské učitelky ukrajinským dětem „trošičku“ nadržují a tak když třeba má Ukrajinec průměr známek 4,25, dostane bez problémů na vysvědčení dvojku nebo trojku. Vypovídací hodnota takových známek je samozřejmě 0.
- Ve škole jede naplno LGBT+ převýchova, a to i u dvanáctiletých dětí!! Například nástěnky jsou polepené plakátky s LGBT tematikou a na chodbách jsou duhové vlaječky. Děti jsou převychovávány, aby propagovali manželství homosexuálů.

- V některé dny učitelský sbor nařizuje dětem, aby přišli v duhových tričkách, aby prý ukázaly svou nehynoucí podporu LGBT hnutí. Kluci mohou místo duhových nosit i trička růžová. Pokud neposlechnou, dostanou čárku. Za tři čárky dostanou poznámku za „neplnění pokynů učitele“, kterou musí donést rodičům k podepsání.
- Už jim na škole jede i nějaká ta změna pohlaví (opakuji – jde o základku!) a učitelé dětem vysvětlují, ať do toho přešívání taky klidně jdou, že je to normální a přirozené.
- LGBT propaganda tam slaví úspěchy například i v tom, že teď některé holky absolutně odmítají mluvit s kluky.
- Ze školní jídelny vyhodila škola 5 z 9 českých kuchařek, aby mohli najmout kuchařky ukrajinské. Opět to vůbec nesouviselo s kvalitou práce, šlo jen o výměnu na základě etnického klíče.
- Původní ředitelka školy dala výpověď, protože ty sraždy zřejmě nemohla vydržet.
- Na škole vzniklo učitelské hnutí odporu, které se snaží omezit ukrajinizaci školy i LGBT propagandu. Bohužel jsou v menšině (je jich asi 5 proti zbytku školy).
- Kluka, který o škole vypráví, zkoušelo tyranizovat jedno ukrajinské dítě. Český kluk to zkoušel dvakrát řešit s učitelem, ale ten mu řekl, ať ho do toho netahá a vyřeší si to sám. Tak při dalším přívalu nadávek dal český kluk tomu ukrajinskému pěšťovku. Výsledek – ukrajinský kluk šel okamžitě bonzovat a český kluk dostal důtku třídního učitele.

Kluk samozřejmě říká, že ukrajinské děti jsou různé a některé jsou v pohodě, snaží se naučit česky a chovají se normálně. Ale je tam teď velmi velká skupina ukrajinských dětí, které jsou agresivní, rozjívené a extrémně drzé. Takových nezvladatelných dětí je tam teď mnohem víc, než jich tam kdy bylo v době, kdy byla škola ještě česká.

Na konci vás ten neskutečně výřečný (a odvážný!) kluk pobaví historkami o šílených jídlech, které jim teď jídelna vaří. Třeba rajská omáčka s filé, rajčatový pudink nebo čočka s houskovým knedlíkem

a bramborama...argh!

Co je cílem toho všeho?

Co je obecným cílem té řízené destrukce školství na celém Západě je asi celkem jasné – debilizovaná a nevzdělaná populace se mnohem snáze ovládá. Globální parazité už si to v historii několikrát ozkoušeli – čím méně znalostí má většinová populace a naopak čím více mají znalostí oni sami, tím lépe pro ně.

Já mám ale zásadní otázku k té ukrajinizaci českých škol a společnosti celkově. Já sama bych neměla vůbec nic proti tomu, kdyby se tu pro ukrajinské děti vytvořily dočasné školy, aby se u nás mohly dál učit, než se na Ukrajině vyjedná mír a oni se budou moci vrátit domů. Ti ukrajinští učitelé tu na to očividně jsou, když se kvůli nim vyhazují učitelé čeští, takže by stačilo jen sehnat potřebné prostory. Peněz se do naší ukrajinizace už teď sype tolik, že finance by taky neměly být problém. Stačilo by nekoupit jeden nosič jaderných zbraní, tedy F-35. Do ukrajinského učitelského sboru by mohly nastoupit i naše učitelky češtiny, aby děti (i kolegy) učily češtinu, kdyby tu náhodou někteří z nich zůstali. Mezitím v českých školách by se dál normálně učily české děti normálním tempem.

Místo toho ale dochází k předělávání už fungujících českých škol na ukrajinské, české děti jsou vytlačeny na okraj zájmu jak nějaký odpad, čeští učitelé jsou vyhazováni a celkově jako kdybychom se v naší vlastní zemi stávali jakýmsi obtížným hmyzem.

A teď se vás ptám – pokud by se plánovalo, že se ukrajinští „uprchlíci“ mají časem vrátit k sobě domů, probíhalo by to celé tímhle způsobem? Proč se ničí české školy a ukrajinizuje se celá země, když to má být jen dočasná pomoc uprchlíkům? Není za tím nějaký dlouhodobější, zákeřný plán?

Třeba „Demokraté“ z USA, kteří pomáhají řídit naši současnou vládu, nechávají do své země proudit naprosto nekontrolovaně miliony Mexičanů a dalších imigrantů s tím, že tito migranti je pak

budou volit (většina původních Američanů má té vládnoucí korporátně-fašistické svoloče už plné zuby). Tenhle způsob získávání nových voličů jim zatím docela dobře vychází, i když se díky tomu dostalo celé USA na pokraj finančního kolapsu (společenský kolaps tam už v podstatě nastal)...

Jaký plán má asi náš ukrajinský premiér Fialčenko, ministryně války Afroameričanová, ministr cenzury Rakušan (který asi velmi obdivuje jednoho nechvalně proslulého Rakušana z minulosti) a zbytek té cizácké verbeže, kterou se podařilo dostat do vedení naší země?

bornova.pub

- [About](#)
- [Latest Posts](#)

Redakce

Vážení čtenáři, chtěli bychom Vám všem poděkovat za finanční pomoc, kterou vyjadřujete podporu Pravému prostoru. Díky Vám tak můžeme stále nezávisle publikovat a pracovat na dalších vylepšeních. Níže uvedený graf představuje, kolika procenty nám Vaše příspěvky (dobrovolné předplatné) pomáhají na nutné měsíční náklady na provoz a zachování existence PP.

S úctou a pokorou děkujeme za jakýkoliv příspěvek, který nám společně pomůže PP dále rozvíjet. Můžete tak učinit platbou přes **PayPal**, poslat **Bitcoin** na adresu:

3HPkQ31E6U9Y9HhVSc1f2DXMkmbmWq1ttJ5 nebo **příkazem na účet**: 4221012329/0800

(Pro platby ze zahraničí: IBAN: CZ07 0800 0000 0042 2101 2329, BIC: GIBA CZ PX), **QR platby**.

Pokud chcete podpořit PP a nechcete, abychom mezi dárci zveřejnili vaše jméno, stačí do zprávy pro příjemce uvést: Anonym. Pokud máte zájem o vydání potvrzení o poskytnutí daru (např. pro daňové účely), napište nám na redakční mail redakce@pravyprostor.net

Příspěvky za měsíc ČERVEN 2023:

RNDr. Richard Čapek CSc. 400,- Kč, František Šmíd 800,- Kč, Miluše Horáková 100,- Kč, Josef Mudrák 300,- Kč, Aleš Drnovský 200,- Kč, David Bezděk 250,- Kč, Yvona Škurková 200,- Kč, Libor Loup 300,- Kč, Roman Dubravský 500,- Kč, ing. Jan Dvořák 500,- Kč, Iva Majerčíková 200,- Kč, Matouš Gaudl 400,- Kč, Ladislav Konopka 300,- Kč, Dana Lufinková 100,- Kč, Martin Vacek 500,- Kč, Dagmar Karlíková 200,- Kč, Dr. Ilja Baudyš 500,- Kč, Karel Klouček 500,- Kč, František Surman 1000,- Kč, František Burda 50,- Kč, Anonym 150,- Kč, Václav Červinka 200,- Kč, Petr Koptík 100,- Kč, Václav Dopita 1000,- Kč, Miroslav Andreska 300,- Kč, Petr Velíšek 1000,- Kč, Anonym 150,- Kč, Jiří Obermaier 100,- Kč, Jana Nováková 500,- Kč, Ladislav Oudes 200,- Kč, Pavel Janeček 300,- Kč, Marek Janičko 300,- Kč, Radomír Šimek 100,- Kč, Zdeněk Fric 200,- Kč, Jitka Kudělásková 200,- Kč, Jiří Ovčáček 100,- Kč, Rudolf Votruba 500,- Kč, Petr Šimíček 300,- Kč, Jan Petr 500,- Kč, Václav Tykvart 100,- Kč

Celkem za měsíc: ... 13 600,00 Kč

Vybráno 30.22%

Chci vlastní ikonu u diskuzních příspěvku. [Jak na to?](#)

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím [pravidla diskuze](#).

Podle českých zákonů jsme povinni na žádost orgánů činných v trestním řízení poskytnout veškeré informace o vás shromážděné systémem (IP adresa, pošta, vaše příspěvky atd.).) **Žádáme vás, abyste do diskuze na naší stránce nedávali komentáře, které by**

mohly naplnit skutkovou podstatu některých trestných činů zmíněných v trestním právu. Zejména nezveřejňujte příspěvky rasistické, podněcující násilí nebo nenávist na základě pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického nebo jiného smýšlení, národnostního nebo společenského původu, národnosti nebo etnické skupiny atd. Zjistěte více o povinnostech diskutéra v pravidlech našeho portálu, které je povinen prostudovat každý diskutér. Zveřejněním diskusního příspěvku potvrzujete, že jste studovali, pochopili pravidla a berete za svůj příspěvek plnou zodpovědnost.

Jak přidat ikonu Pravého Prostoru na plochu mobilu či tabletu?

[Návod ZDE.](#)

Náhledové fotografie k článkům jsou většinou ilustrační.

Administrace: [Redakce](#) on 17.6.2023.on 16.6.2023.

★ ★ ★ ★ ★ (45 votes, average: **4,91** out of 5)